

Uredništvo v Gornji Radgoni, Spod. Griz šte. 7, I. nadstropje. Rokopisov ne vrača.

Poštnina plačana v gotovini.

Izhaja vsak petek zjutraj in stane s poštnino vred za celo leto 15 Din, za pol leta 7-50 Din, za četrt leta 3-75 Din.

Posamezna številka 40 p

MURSKA STRAŽA

GLASILO OBMEJNIH SLOVENCEV

Upravništvo v Gornji Radgoni, Spod. Griz šte. 7, I. nadstropje. Telef. šte. 7.

Inserati: Ena šeststolpna petitvrsta (prostor 3 mm visok in 42 mm širok) 50 p. Pri večkratni objavi primeren popust. Posamezna številka 40 p

26. šte. v.

Gornja Radgona, dne 30. junija 1922.

IV. leto.

Vidov dan.

Daleč tam ob Vardarju, v Stari Srbiji leži plodovito in široko Kosovo polje, tisočkrat opevano v narodni in umetni pesmi, tisočkrat objokovano od srbskega naroda. Tam stoje slavna mesta Skoplje, Prizren, tam je Mitrovica, stari manastiri (samostani), ustanove starih srbskih kraljev in vladarjev. Ni ga kraja, ki bi bil Srbu tako prirastel k srcu kakor Kosovo polje. Vsak Jugoslovan pozna to polje in z občudovanjem čita njegovo krvavo in s slavo venčano zgodovino. Na tistih poljih in lidavah se je Srbstvo borilo za svoj obstanek, tam se je uresničila ideja zedinjene Jugoslavije. V najtežjih dneh, ko se je boril s sovražnikom na življenje in smrt, je gledal v duhu daljne obronke: Nepregledna ravan je Kosovo polje, nepregledna je bol, katero je pretrpel srbski narod na tem polju. Ko ni divjal ljuti boj, je šetal po polju od lipa do lipa slepi goslar in prepeval ljudstvu o junaški sestri Kosovski devojki, o deveterih Jugovičih in njih stari majki, o starem Jug Bogdanu, ki so vsi padli na Kosovem polju za čast in svobodo domovine.

Slavlje Vidovega dne je prastaro izročilo. Leta 1371 so Turki zasedli Južno Srbijo in so prisilili tudi stare srbske vladarje, da so se jim udali in pokorili. Ponosno in junaško ljudstvo pa ni moglo preboleti te nesreče, ono ni klonilo tilnika pred turskimi nasilniki, ki so zavojščili srbski narod. Stari knez Lazar je dobival vedno več junaških borcev, ki so se skupaj pripravljali, da složno udarijo turske upadnike. Naravno, da so Turki vrgli močne čete, katere so dobivali iz Azije in tako je nastala za bridkoizkušeni srbski narod doba težkih bojev in novih izkušenj. Vnela se je odločilna borba. Ves narod je stal proti turskemu polumescu, ves narod: staro in mlado, žene in dekleta, starčki...

Tako je prišlo leta 1389 do velikanske borbe na Kosovem polju. Le ta bitka pa je postala velika žaloigra za ves srbski narod. Turki so zavladali na Srbijo, jo izropali, upostošili, onečastili...

Na Vardar in Moravo je padla stoletna megla nevere, robstva, nekulture, barbarstva. Uboga raja pa je trpela in trpela, kakor zamore trpeti edino le junaški narod. V pesmi slepega guslarja in v kolu pod vaško lipo je narod za hip pozabljal na svoje gorje, ko je slišal o junaških činih kraljeviča Marka, o Milošu Obiliču, ki je zabodel turskega carja, o kosovski devojki, o stari slavi...

Osvobojenje Srbije se je začelo še-le koncem 18. stoletja ter je doseglo svoj vrhunec v vstaji Črnega Jurija, prednika očeta našega sedanjega kralja Aleksandra. Nad Balkanom, ki je bil stoletja zastrt v gosto neprodarno meglo sužnosti se je začelo vedno bolj in bolj svitati, vendar se je moral Vidov dan osvetiti šele l. 1912 — v sloviti balkanski vojni, ko so srbske čete zasedle Kosovo polje in pognali nekulturnega Turčina proti Bosporu, proti Aziji.

Komaj je minul drugi Vidov dan na svobodnem Kosovem polju, že so se pojavili na horizontu novi težki oblaki, ki so oznanjali veliko preizkušnjo. Furijske

tovne vojne je zadivjala in pomešala junaški narod Srbov v ljuti boj z Avstrijci, Nemci, Madžari, Bolgari, — Kosovska devojka je nemilo zaplakala, ko so se legendarni junaki srbske vojske umaknili preko Kosovega polja, čez albanske čeri proti sinjemu morju.

Letos praznujemo že v tretjič praznik vstajenja; kajti Kosovo iz l. 1289 in 1916 je osvečeno z velikim činom ujedinjenja treh bratov: Srbov, Hrvatov in Slovencev. Stoletni zovražniki leže premagani na tleh, s krvjo prepojeno Kosovo polje pa odeva veličastna gloriole kakor nad mučeniškimi grobovi.

Lanski Vidov dan nam je prinesel ustavo, temelj za državno delo. Ustava sicer ni zadovoljila celega naroda Srbov, Hrvatov in Slovencev, vendar upajmo, da nam, ako ne letošnji vsaj prihodnji Vidov dan prinese zdrave in nesebične politike, ki bodo razumeli voditi narod do gospodarske in politične svobode. — S to željo obhajamo letos obmejni Slovenci Vidov dan in upajoč v ono Pravico, ki vse izenači, verujemo v oni Vidov dan, ko bodo rešeni izpod tujčevega jarma vsi naši bratje onstran državnih mej.

Tudi Slovenci čakamo svojega Vidovega dne, ker naša vera v pravico je velika in naša ljubezen do domovine nam daje moči za vse one načrte, katere so nam pogazili neprijatelji. — Naše Kosovo polje: Gosposvetsko polje, tužna Istra in Primorska mora biti maščevano.

To je naša vidovdanska želja: Da bi vsi Slovenci, Srbi, Hrvatje, in Bolgari, sploh vsi bratje, ki govorijo milo slovansko govorico dosegli svoj veliki Vidovdan svobode in ujedinjenja.

Naše stališče do Nemcev.

V mariborski in v ljubljanski oblasti živi tudi precejšnji broj Nemcev. Bolj kot po svojem številu, pridejo v poštev po svoji gospodarski in kulturni moči. To je dejstvo, s katerim moramo računati. Radi tega moramo tudi v tej zadevi izraziti svoje stališče.

Predvsem bo naša stranka vedno in povsod odločno pobijala vsaka protidržavna in iredentistična stremeljenja. Priznati je pa treba, da so se naši Nemci zadržavali popolnoma lojalno in ne dajejo najmanjšega povoda do pritožb ali do sumničenja. Mi ne moremo zahtevati od njih, da pozabijo čez noč vse, kar je bilo, ali da celo pljujejo v lastno skledo. Zadovoljni smo, ako se zadržijo kot lojalni državljani in ne pljujejo v našo skledo. Kar je bilo, je zaključeno in je treba pozabiti na obeh straneh.

Naša stranka je načeloma protivna vsaki plemenski stranki, torej bi bila tudi protivna, akobi se Nemci organizirali na lastni plemenski podlagi. Čas za plemenske in narodnostne boje je minul in take stranke so postale nepotrebne. Opravičene so samo politične parlamentarne stranke. Naša stranka ne stoji na plemenskem stališču, ne stoji tudi na rashem stališču, njen član je lahko vsak državljani brez razlike vere, plemena in rase.

Kakšno stališče hočejo zavzeti Nemci, je njihova stvar. Odločijo naj sami, kako mislijo, da bodo najbolje skrbeli za svoje koristi. Iredentisti niso in, ako bi bili, bi nam ne bili nevarni. Ako se organizirajo kot lastna naciona listična stranka, bodo naši nasprotniki, kakor vse druge plemenske ali rasne stranke — lojalni ali ne-lojalni nasprotniki, kakor bodo sami hoteli. Ako gredo z nami, bodo naši bratje, kakor vsakdo drugi. Ako se razdele v druge stranke, bomo proti njim zavzemali isto stališče, kakor proti vsem drugim pristašem dotičnih strank. V interesu države ni in vsled tega ne želimo, da se umaknejo iz političnega življenja in stoje na strani. Bilo bi škoda, ako bi kulturne in politične sile, katere imajo v sebi, ostale neizrabljene v korist države in njih samih. Toda slednjič je to njihova stvar in mi jim ne moremo in nečemo ničesar svetovati, ali jih učiti.

Slov. ljudska stranka hoče samoupravo ljudstva in najširšo državljansko svobodo za vse državljane brez izjeme in razlike, torej tudi za naše Nemce. Država mora skrbeti za pravovarstvo in red. Od tega ne sme biti izvzet nobeden državljani bodisi katerekoli narodnosti. Skrbeti bo treba za sanacijo marsikaterih razmer, katere je ustvarila povojna psihoza in povojne razmere. Zgodile so se marsikateri trdobe, ki bi bile lahko izostale. Gledati moramo, da vsako nepotrebno šikaniranje izostane, ako se je v preteklosti zgodila krivica, naj se po možnosti popravi. Seveda morajo pri vsem tem tudi Nemci lojalno iti na roke, ter se zavedati, da zamorejo varovati svoje kulturne koristi in politične pravice edinole na parlamentarni, upravni in legalni poti o naši skupni državi. Enaka pravica in enake dolžnosti za vse! Nemci imajo pravico, da goje svoj jezik, šege in kulturo. Država jih mora pri tem istotako blagohotno podpirati, kakor vse druge državljane. 1500 let so nas drugi raznarodovali, sedajnočemo mi raznarodovati drugih. Za nas je veliko važnejše, da razvijemo svojo kulturo, gojimo svoj jezik, ohranimo čisto svojoraso, kakor da raznarodimo druge. Nemci imajo istotako ne samo pravico, ampak tudi dolžnost, da se udeležujejo političnega življenja in torej tudi, da vstopijo v politična društva. Kako se hočejo udeleževati, je njihova stvar, a društvena pravica se jim ne sme kratiti niti v tem oziru.

Mi se ne smemo sklicevati na postopanje Nemcev in Madžarov proti nam pred vojno, tudi ne na sedanje postopanje Nemcev na Koroškem. Poštenost in pravica morata iti svojo pot, negledé na to, če se drugi ravnaajo po teh načelih ali ne. Naši Nemci ne smejo biti neke vrste talci za krivice, ki se delajo Slovincem na Koroškem. V javnem življenju in v uradih se mora upoštevati nemščina na toliko, kolikor zahteva stvarna potreba, splošni oziri prijaznosti in uljudnosti, ter meje zakona v njihovi najširši interpretaciji. Nemci imajo pravico, da snujejo svoja kulturna in prosvetna društva, zasebne učne zavode v onih splošnih mejah, katere je potegnil zakon. Država mora skrbeti za njihove kulturne potrebe, kakor za vse druge državljane.

Predvsem je potreba v naši državi dobre uprave, zdrave parlamentarne politike, zavladati mora nepokoljevivo pravno stanje, razviti se mora pametna gospodarska politika, narod mora priti do popolne samouprave — na vseh teh stvareh so zainteresirani Nemci, kakor vsi drugi in pri tem lahko lojalno sodelujemo.

(„Samouprava.“)

Pokrajinska obrtna razstava v Mariboru.

Prijavni rok za udeležbo na „Pokrajinski obrtni razstavi“ je s 15. junijem potekel. Upoštevaajoč prometne težkoče, je razstaven odbor sklenil, da sprejema prijave še do preklica. Na ta način hoče odbor omogočiti vsakomur, da se udeleži razstave, ki v vsakem oziru je velike važnosti. Pozivljamo vse obrtnike, ki se dosedaj še niso prijavili, da store to nemudoma.

Dovoz razstavnih predmetov iz Prekmurja. Da se omogoči vsakemu prekmurškemu obrtniku udeležba na „Pokrajinski obrtni razstavi“, je razstaven odbor sklenil, prevzeti skrb za dovoz razstavnih predmetov iz Prekmurja v Maribor in po potrebi tudi nazaj. Po številu prijav se bodo določila zbirališča, odkoder se bodo prepeljali razstavnih predmeti na razstaven prostor. Na ta način se lahko vsak obrtnik udeleži razstave, ne da bi imel preveč zamude časa in stroškov za dovoz in odvoz. Razstaven odbor bo šel obrtnikom iz Prekmurja v vsakem oziru in prav posebno na roko, upoštevajoč težkoče, s katerimi se bori baš obrtništvo v Prekmurju. Pozivamo zato ponovno vse prekmurske obrtnike, da to upoštevajo in se prijavijo v čim večje številu, sebi v čast, vsemu obrtništvu pa v korist.

Prijave vajeniških del je doposlati najkasneje do 15. avgusta t. i. razstavnemu odboru. Prijava mora vsebovati ime vajenca in mojstra, učno dobo in opis razstavnega predmeta oziroma dela. Ponovno pozivljamo mojstre, naj dajo svojim vajencem toliko prostega časa in potrebnih material, da izvrši primerno delo za razstavo.

Vrtnarska razstava, ki je priključena „Pokrajinski obrtni razstavi“ vzbujajo po celi državi veliko zanimanja. Razstave se udeleži korporativno „Društvo vrtnarjev“, radi česar bo razstava v vsakem oziru popolna in tako poučna, kakor zanimiva. Ta razstava, ki je prva te vrste v naši državi, bo pokazala stanje in razvoj vrtnarstva pri nas doma. Do sedaj se je skoraj vse cvetje in zelenjavo uvažalo iz inozemstva. Tekom zadnjih dveh let pa se je pri nas vrtnarstvo tako razvilo, da lahko konkurira, z ostalim inozemstvom. Marsikomu ni znano, da ona zgodnja zelenjava, ki pride že v zimskih dneh na mizo, vse ono cvetje, ki ga vidimo v mrzlih snežnih dneh po izložbah itd., da vse to priraste v naši zemlji. Zato je ta razstava tembolj koristna in potrebna, da pokaže občinstvu, kaj zmorejo naši domači vrtni.

Vinska razstava, ki se je udeleži vinarski in sadjarski odsek kmetijske družbe za Slovenijo v Mariboru, bo tvorila tretjo glavno skupino na „Pokrajinski obrtni razstavi“. V to svrhu odseku na razpolago na mariborsko oblast pripadli del državne podpore, katero je družba

sprejela od ministrstva poljoprave i voda v svrhu pospeševanja in uprizoritve vinskih razstav. Podpora se bo razdelila sorazmerno s površino vinogradov. — Vedno rastoči pridelovalni stroški; vedno višji davki ter vinska konkurenca posameznih vinorodnih pokrajin v lastni državi, popolno mrtvilo na sinskem trgu ker ni izvoza, ogrožajo obstoj našega vinogradništva. Potrebno je torej, da storimo vse kar more temu odpomoči. K temu pa moramo prištevati v prvi vrsti tudi vinske razstave, ki so najboljše reklama za naša vina. Pozivljamo torej vinogradnike že sedaj da prijavijo svojo udeležbo na tej razstavi v kar največjem številu, da bo uspeh čimvečji. Prijave je poslati odseku kmetijske družbe v Mariboru, kjer se dobe vsa tozadevna pojasnila in navodila.

* * *

Prekmurski narodni izdelki na razstavi. Pokrajinska obrtna razstava obeta postati prav zanimiva ter bo ilustrirala razvoj obrti v vseh pod mariborsko oblast spadajočih pokrajin. Posebno zanimiv pa bo brezdvomno prekmurski oddelek s svojimi pristno domačimi izdelki, kakor zaboji omare in zibike kakršne so v rabi v Prekmurju, pa tudi drugi predmeti, o katerih ve pri nas le malokdo. Zato bo razstava zanimiva tudi za vsakega neobrnika.

Velik obrtni shod ob priliki razstave. Ob priliki Pokrajinske obrtne razstave v Mariboru se bo vršil tudi velik obrtni shod, katerega se udeleži obrtniki iz cele države in je zato posebne važnosti. Zato opozarjamo že danes vsa osa obrtna društva na ta shod ter jih pozivamo, da se zato že danes pripravljajo. Razpravljalo se bo o vseh aktualnih vprašanjih obrtništva, o njega zaščiti, itd. kakor tudi o ustanovitvi Zveze obrtnih zadrug odnosno ustanovitvi enotne organizacije. Obrtna društva naj že sedaj zbirajo tozadevni material in predloge, da bo zborovanje tem temeljitejše in uspešnejše. O podrobnosti bomo še pravočasno poročali.

Vinska pokušnja na razstavi. Ob priliki razstave se bo vršila v posebnih paviljonih pokušnja zlahne kapljice, ki priraste v naših bogatih krajih. Razstave se lahko udeleži vsak vinogradnik. Podrobnosti bomo še poročali.

Pokrajinsko obrtno razstavo si bo ogledalo več ministrov in poslancev. Ker se bo istočasno vršil tudi obrtni shod je upati, da bomo imeli pri tej priliki najboljši uspeh, ker bodo mero-dajni faktorji ua lastna ušesa slišali naše želje in naše zahteve. Noben obrtnik ne sme ostati doma. Vse mora na plan! Pokažimo kaj znamo koliko nas je in morali nas bodo upoštevati. Vsi za enega eden za vse!

Kraljeva lovska obleka, ki jo izdelava krojaški mojster, g. Orač v Slovenski Bostrici, bo razstavljena na „Pokrajinski obrtni razstavi“. Obleke bo res mojstersko delo, ki je vredno, da dasi ga človek ogleda.

Vzgajajte vajence k delu! Po vojni je veselje do dela zelo padlo. Zato ga je treba zopet vzgojiti in obuditi. Začeti pa moramo tam, kjer vojna še ni pokvarila, pri obrtnem naraščanju pri vajencih. Na obrtni razstavi bo poseben oddelek za vajence, v katerem bodo brezplačno razstavljena vajeniška dela. Najboljša dela se bodo nagradila, kar ne bo samo v čast vajencu, temveč tudi mojstru, ki je vajenca vzgojil in učil. Mojstri! Dajte vajencem priliko in potrebnih material, da izvrše kako primerno delo, sebi v ponos, obrti pa na čast!

Paviljoni se začnejo že prihodnje postavljati. Opozarjamo ponovno vse one, ki name-

ravajo zgraditi lastne paviljone, da predložijo tozadevne načrte razstavnemu odboru v odobritev, na kar še le lahko pričnejo z zgradbo.

Vsem onim naročnikom,

ki so zaostali z naročnino smo priložili položnice z označbo dolžnega zneska in prosimo vse, da nam pošljejo naročnino; kajti pri današnji draginji ni mogoče shajati s tiskarno, nabavljati papir. Marsikdo prejema list pol leta, celo leto ali še dalje in ne plača naročnine. Starim grešnikom bomo ustavili list in dolžno naročnino izterjali, kar nam je sicer zelo neprijetno, a bomo k temu prisiljeni! Pošljite takoj naročnino! Upravništvo.

Tedenske novice

Bivši rum. min. predsednik Take Jonescu je umrl.

„K mamici!“ je naslov ljubki otroški igri trodejanke, ki je izšla v založbi „Orliča“ kot posebna priloga. Izvod stane malenkost od 2 Din, kdor pa naroči 10 izvodov, plača samo 10 Din. Opozarjamo naša društva na to novost. Naroča se v upravi „Orliča“ Ljubljana, Ljudski dom ali pa potom knjigarne Panonija v Gornji Radgoni.

Železniški promet v Avstriji je od nedelje radi organizatorične stavke železničarjev ustavljen in trpi s tem seveda naš obmejno-tranzitni promet, ker je za nedoločen čas ustavljen. V kratkem bo vozil vlak z našim osobjem preko avstr. ozemlja.

Za naše ujetnike. Poslanec Nemanič je vložil na zunanjega ministra interpelacijo, v kateri zahteva, naj se nemudoma ukrene vse potrebno za vrnitev 1600 jugoslovanskih ujetnikov, ki se nahajajo v Mezopotamiji pri gradbi neke železnice. Med ujetniki je večina Slovencev.

Umrl je v Ljubljani profesor bogoslovja v p. g. dr. Ivan Janežič, star 67 let. Ranjki je bil globoko učen mož, nad vse usmiljenega srca in svoj čas velik socialni delavec. Spisal je znano povest v „Dom in Svetu“: Gospa s pristave. Naj počiva v Bogu!

Bankovci po 5 dinarjev izgubijo dne 1. julija 1922 svojo veljavo. Do zadnjega junija jih še lahko zamenjate pri podružnicah Narodne banke v Mariboru ali v Ljubljani, po 1. juliju pa jih bote morali poslati v Beograd, ako jih bote hoteli zamenjati. Skrbi naj torej vsak, da se teh bankovcev še do dne 30. junija iznebi, da ne bo pozneje trpel škode.

Koliko je stala državno blagajno kraljeva poroka? Po izjavi fin. min. dr. Kumanudija je izdala državna blagajna za kraljevo poroko 53 milijonov dinarjev. Lepo svotico je pa sigurno izdala tudi občinska blagajna Beograjska. — Poročnim slavnostim je prisostvovalo četr milijona ljudi, med temi 25.000 vojaštva.

500 milijonov mark je dovolil nemški državni zbor za odpomoč časopisju, ki ječi pod draginskimi posledicami.

Tudi „Stara pravda“ ne bodo pomagala. Samostojneži bodo začeli izdajati v Mariboru tednik „Stara pravda“.

Zita Habsburška je porodila osmo dete in sicer deklico. Njeno in otrokovo zdravje je po poročilih španskih listov izborna. Boterstvo sta prevzela španski kralj in kraljica.

Pismo iz Albanije.

Kulturno središče Albanije je tudi pod turškimi režimom bil Skader kot prestolica naprednega, to je katoliškega elementa.

Danes obstoja v Skadru gimnazija očetov jezuitov, ki jo skupaj s pripravljalnico obiskuje nad 400 učencev kateri uživajo svetovnoznano solidno izbravo profesorjev-jezuitov. V tem kolegiju je tudi gledališka dvorana, katera služi mestu sploh in v kateri se vpizarjajo drame v albanskem jeziku. Gojenci imajo tukaj tudi glazbeno in pevsko šolo.

Potem so otvorili gimnazijo frančiškani, ki kot goreči albanski domoljubi z vso silo delajo ravno na šolskem polju. Na njihovi gimnaziji delujejo poleg redovnih profesorjev tudi posvetni. Gojencev je zdaj nad 300.

Frančiškani goje prav posebno albanski jezik in narodno ter tudi še umetno literaturo. S sestavljanem učnih knjig in izdajanjem poezije in proze ter znanstvenih del bogatijo čezdalje bolj ljubljeno materinščino. Tudi oni gojijo v svojem zavodu gledališko in glazbeno umetnost.

Imamo žensko učilišče, ki ga vodijo sestre stigmatinke, katerih je 30, med njimi razum dveh Tirolk in par Italjank vse Albanske. Gojenk je 400—500. Predvsem se goji albanski jezik, po-

tem francoščina. Tudi ta zavod daje solidno izobrazbo ter uposablja gojenke za dobre gospodinje.

Pripravljalnica za to učilišče je osnovna ženska šola sester servičank, ki je združena z otroškim vrtcem. Sprejemajo se otroci že v najnežnejši dobi, kadar doma nimajo vzgoje. Tudi teh zdaj okoli 400 in več. Zanimivo je, da se deklice zelo vadijo v telovadbi in so njihove vaje avstrijskim in pozneje mednarodnim zasedbenim četam zelo ugajale kot nekaj posebnega. Slično šolo vzdržujejo tudi sestre stigmatinke za deklice v nežnejši dobi. Njihov licej pa posečajo v omejenem številu tudi muslimanke.

Vendar pa ti zavodi služijo v pretežni meri katoliškemu delu prebivalstva, tako da v Skadru najmanj 90 odstotkov katoliške mladine uživa dobro vzgojo. Ostale ljudske šole oskrbujejo posvetnjaki. Muslimani pa tudi čezdalje bolj napredujejo in sicer na osnovi albanskega jezika in narodne zavesti.

* * *

Albanski jezik.

Albansščina je indogermanskega izvora in se imenuje „ščiptare“. „Ščipe“ pomeni orla, Albanija pa se zove „Ščipnija“, Albanci pa ščiptari. Jezik je enozložen in zelo izrazit, ker ima jako

mного onomatopetičnih tvorb.

Albansščina se je govorila jako rano in imamo nekaj v albansščini pisanih stvari že iz leta 1400. Fakt je, da se je pod Škander begom v polovici 15. stoletja po vsej Ščipniji govorilo ščiptarsko. Kako se je ta jezik žilavo ohranjal, dokazuje 250.000 katoliških Albancev, kateri so se izselili v Kalabrijo in še po 454 letih ne ohranjujejo samo svojih običajev, temveč tudi neizkvarjeno albansščino ter imajo tako svojo gramatiko kakor knjige v poeziji in prozi. Se pred 20 leti mnogo stari ljudje tam niso znali italijanščine. Da je albanska narodna kultura skoro izginila, je kriva turška invazija, zoper katero se je Škander beg ali Jurij Kastrioti bojeval 24 let, po smrti Škander begovi pa ostali albanski knezi in Benečani v Skadru še celih 12 let. Katoliške cerkve so se izpremenile v mošeje. samostani frančiškanov dominikanov in benediktincev so se porušili, albanski rokopisi uničili. Leta 1600 je v celi skadrski nadškofiji živel en sam duhovnik, ki je skrivaj obiskoval vernike. Ves osnovni pouk v materinščini, ki ga je oskrbovala katoliška cerkev, je seveda izginil in je bil sploh strogo prepovedan.

Šele leta 1880 je Abdul Hamid na prošnjo Vassa paše, katoliškega Albanca, ki je bil guverner na Libanonu, dovolil zopet učiti se al-

Dopisi.

Konfuznost ali šikaniranje? Ob našem mostu, ki veže državi vladajo čudni običaji, ki nikakor niso v skladu z najprimitivnejšim pojmovanjem o človečnosti. Brez ozira na to, koliko šal se je že z bilo na „izlazaki; zalazak sunca“ obstoji na mostu manira, da po prvem mraku ne pustijo ljudi, ki so se slučajno nekoliko zamudili, domov bodisi v Radgono ali na našo stran. Zanimivo je namreč to, da se na avstrijski strani ne ukvarjajo s takimi šikanami, ker je za vsakega razumnega človeka jasno, da hoče pasant na večer domov. Vse drugo je, ako hočejo pasanti po določeni uri **na novo** v Avstrijo in obratno. Krivda na teh razmerah zadene pristojno oblast, ki niti ne pozna krajevnih razmer, niti ne izda dovolj jasnih odredb podrejenim organom, ki si najbrž besedilo odmejnih določb povsod drugače tolmačijo. Nadalje se pogosto dogajajo slučajji, da more straži ne p. o. z. n. a. n. človek brez ovire in brez legitimacije (ker ga za isto nikdo ne vpraša) na našo stran, ako pa hoče zvečer nazaj, mu pretijo z orožniki, zaporom i. dr. To se objavlja na ponovne številne pritožbe prebivalstva, na podlagi katerih se je uredništvo o celi stvari na licu mesta informiralo. Za vsakega treznega državljanja je jasno, da tako postopanje nikakor ne spada semkaj na mejo ker jemlje ugled naši državni upravi. Vsakdo si naj predoči, da ne moremo in ne smemo živeti z državljani sosedne države v pasjemačem sovraštvu, **ako nam je seveda kaj ležeče na tem, da se razmere na meji konsolidirajo.** — Seveda ni izključeno, da se bo po tej objavi našel kak hipernarodni narodnjak (od l. 1918/9 naprej!) in bo bleknil: Kako „nesramno“ piše M. Str. in brani Nemce! ali kaj sličnega. Naša kritika pa le gre preko takih nacionalnih ničel svojo začitano pot!

Dekliška zveza v Gornji Radgoni ima v nedeljo, dne 2. julija popoldne po večernicah v posojilniški dvorani redni mesečni shod. Zanimiv bo govor o najmodernejšem svetniku današnje dobe. Pridite dekleta v obilnem številu.

Kaka podivjanost in pravna propalost vlada sedaj med mladino, nam jasno osvetljuje sledeči slučaj: Dne 9. t. m. se je peljal v večernem vlaku iz Gornje Radgone v Bučevce odpuščen stražnik finančne kontrole v Apačah, Jakob Černjavič, v Vučjo ves pri Ljutomeru domov. Komaj je vstopil v vlak, je že začel bogokletno preklinjati in tako nesramno klatati, da so se vsi potniki zgražali nad tako

brezprimerno posurovelostjo. Ko ga je duhovnik, ki se je slučajno vozil v vlaku, opomnil, naj vendar enkrat utihne, je rekel, da je v službi in da lahko govori, kar hoče. Svojega imena ta junak seveda ni upal povedati. Nazadnje je še zaklical: „Živijo Sokoli!“ S tem je menda hotel povedati, iz katerega gnezda je ta tič. Potem se mu je še pridružilo neko ženšče, grdo ko smrtni greh, in začelo oponašati molitev „Oče naš.“ — Ta žalostni dogodek nam priča bolj ko vse knjige, da izgubi človek brez vere in brez Boga vsak čut za dostojnost in v svoji podivjanosti postane podoben — živini! — Pozivamo pristojno sodniško oblast, da na podlagi naredbe z dne 10. aprila 1854, št. 56 državnega zakonika in na zadnji poziv pravosodnega ministrstva odločno stopi takim ljudem na prste, da se tako vsaj v javnosti zabranijo taki žalostni slučajji! Priče pri uredništvu na razpolago!

Gornja Radgona. Naši občini so definitivno pridružena vsa nekdanja posestva radgonske mestne občine, tako veliki opekarni v G. Radgoni in v Borecih, obširni travniki in druga zemljišča. S to dedščino si lahko občina precej opomore in je le od agilnosti in vestnosti obč. odbora odvisno, kako se bo v bodoče naš trg razvijal. Potrebno bi bilo kopališče v Muri, ulice so nesnažne, kanali so pokvarjeni in še mnogo, mnogo. Upajmo da bo občinski odbor pri aktivnem obč. gospodarstvu imel več veselja in smisla za za občino, kakor ga je imel do sedaj.

Dvoboj Korošca contra Jurkovič. (Javnosti v pojasnilo.) Nekateri naše prijatelje in somišljenike je zadnjič iznenadilo, ker smo priobčili v inserentnem delu lista pod „Poslano“ zagovor g. Fr. Korošca radi napadov na njegovo osebo in imetje. Danes mu odgovorja g. F. Jurkovič in pričakovati je, da se bosta oba precej dolgo tepla, dokler ne zmaga eden ali drugi. S tem, da smo priobčili zagovor g. Korošca, nikakor ni rečeno, da simpatiziramo z njim in njegovo načelno politiko kakor tudi ne z g. Jurkovičem, katerega protinapad danes priobčujemo. Naše stališče napram obema gospodoma smo v listu dovolj jasno označili že večkrat in pojasnujemo danes javnosti, da so stvari, priobčene pod rubriko „Poslano“ plačane od podpisanih in tudi za tiste stvari uredništvo ne odgovarja. Ta rubrika, je kakor nekaka javna govornica, kjer vsak s svojim podpisom pové svojemu nasprotniku svoje mnenje in za to svoje mnenje plača takso, običajno za trgovsko ali drugo reklamo. — Mi torej ne držimo ne z enim in ne z drugim, pač pa dajemo radi prostora že radi pristne in izvirne zabave, katero privoščimo našim cenj. čitateljem. Kdo bo zmagal v tem dvoboju pa še ne vemo. V vsakem slučaju ne pridobimo in ne izgubimo ničesar. Vesti o vstopu g. Korošca v SLS pa so neumne in izmišljene.

Gornja Radgona. Moj zadnji odgovor. G. Josip Rančigaj se na prismuknjen način zaletava v naš list in govori tako prepričevalno, da sam sebi verjame. — Za mast, katera se mu opravičeno očita, da je tihotapsko blago je

javnosti znano le dejstvo, da se je priznani kvantum masti zaplenil od pristojnih organov kljub potrdilu carinskega upravnika Šumija, ki je proti nagradi g. J. R. in z njegovo vednostjo napravil s tem težki službeni prestop. Vsakemu normalnemu človeku je jasno, da predstavlja to dejanje g. J. R. zapeljevanje uradnika k zloporabi poverjene mu službe in se strogo kaznuje. Sumi, ki je danes v italjanski legiji je torej priča za g. J. R., ki je prvoimenovanega podkupil, da mu izda nekako izvoznico, na katere se g. J. R. itak dobro razume, nakar se v najkrajšem času povrnemo. Kako pa g. J. R. ve, da g. blagajnik denarja, katerega je prejel za nagrado za izstavljeno izvoznico ni vknjižil? Si tacuisses... Značilno je za tega klativiteza, da se zaletava v Gospod. zadr. in M. Str., kakor da ni imel bivši rudar, stabsfeldvebel žalostnega spomina in drugače človek brez poklica, sedaj naenkrat trgovec s perutnino svoj milostni kruh pri gosp. zadr., kjer radi njegovih vsestranskih zmognosti niso imeli zanj druge uporabe, kakor da je „nadziral“ delavce in magacin. Za vse drugo, kar čveka v „Poslanem“ od 21. junija t. l. (Prekm. Gl. št. 25.) pa ostane na tem posebljenem „vprašaju“ („?“) pečat podlega obrekovalca in lažnjivca, dokler svoje trditve ne dokaže. — Naš dopisnik, ki pa še do danes ni ene vžgalice tihotapil in tudi ni „klerikalec“ pa je rekel na to poslano: kaj me briga, če o... riga. Pripomnimo samo še to, da je o tej osebi prijavljenih več razkritij od somišljenikov različnih strank, da bo „priljubljenost to in onstran meje“ dobila primeren okvir.

Ljutomer. Tekma „Orlov ljutomerskega okrožja“ 18/6. 22. Nedelja 18. jun. je bil časten in manifestacijski dan orlov ljutom. okrož. Vršila se je tekma. Sodniški zbor sestavljen v Ljubljani se je že pripeljal v soboto zvečer. Predsednikom razsodišča je bil imenovan telovadni učitelj br. Rupnik, sodnikom pa jurist br. Furlan in načelnica Orliške podzveze sestra Greti Papov. Že navse zgodaj v nedeljo jutro so prišli bratje in sestre tekmovalci, se udeležili službe božje in potem se zbrali v telovadnici ljutom. nar. šole, kjer je br. okrž. predsednik Drago Novak sprejel v prisrčnem pozdravu sodniški zbor in tekmovalce. Nato so se podali vsi skupaj k tekmi na Podgradje. Tekme so se udeležili sledeči odseki: Ljutomer, Križevci, Sv. Tomaž, Sv. Jurij in Svetinje. Tukaj seje zopet videle kaj zamore tiho in vstrajno delo orlovstva. Razsodišče je postopalo zelo strogo. Točno ob 9 uri predp. je otvoril tekmo preds. razsodišča br. Rupnik, katera je trajala na popoldan do 5 ure. Točno ob 4 uri se je br. okr. preds. Drago Novak v prisrčnih besedah zahvalil tekmovalcem za veliko požrtvovalnost in naznanil, da je tekma končana.

Nato je nastopil predsednik razsodišča br. Rupnik z ginljivimi besedami za tekmovalce in naznanil rezultat kakor sledi: Odsek Ljutomer zmagovalc za prvenstvo z 88% z veliki diplomii. Odsek Križevci zmagovalc za nižji oddelek 78% malo diplomii. Odsek Svetinje zmagovalc za nižji oddelek 77% diplomii. Sv. Tomaž zmagovalc za nižji oddelek 76% diplomii. Naraščaj: Odsek Ljutomer zmagovalc 70%. Splošna tekma orlč članic: Križevci 85% dobe veliko diplomii. Ljutomer 69% dobe malo diplomii. Sv. Tomaž 51% dobe pohvalo. Sv. Jurij 49% dobe pohvalo. Vsi odseki, akoravno mladi, so se častno odrezali. Osobito moramo povdarjati, da je odsek Svetinje najmlajši; a pokazal je železno disciplino in vstrajnost.

Kar se pa tiče orodne telovadbe ljutomerskega odseka je občudovanja vredno pri bratih, kateri so izšli iz naroda nižjih slojev. Čast Ljutomeržanom orlom! Pri desetletnici ljutom. Orla bomo pokazali našim nasprotnikom da smo kos težki nalogi, a somišljenikom pa nudili krasen užitek. Predsedništvo Orlov, okr. Ljutomer.

Razne vesti.

Ljenin res bolan! Član angleškega parlamenta O' Grady, ki se je pravkar vrnil iz Rusije, je izjavil, da je smrt Ljenina le še vprašanje par tednov. Ljenin je bolan že leto dni in ni nobene upanja na ozdravljenje.

Vojaške priprave Rusije? Vojni sovjetski komisariat je naročil v inozemstvu 1,170.000 šrapnelov, 40.000 in 20.000 bomb.

Kako se dobi stanovanje. V nekem mestu ni mogel dobiti neki trgovec primernih prostorov za svoje uslužbenice. Vse prizadevanje in iskanje ni nič pomagalo. Naenkrat si zmisli dober trik ter objavi v časopisih: „Amerikanec išče primerno stanovanje.“ In glej čudo! Tekom enega

banščine. Vassa paša je sestavil albansko slovnico in spesnil več pesmi, med njimi albansko narodno himno:

„O Albanija, nesrečna Albanija,
Kdo je nasul pepela na tvojo glavo?
Bila si velika vladarica,
Junaki so te imenovali svojo mater“ ...

Pozneje pa je turška vlada zopet vse prepovedala, čimbolj je rastle na Balkanu osvoboditeljno narodno gibanje. Albanske knjige so se pisale vse v tujini, tako n. pr. slovnica jezuita Jakoba Gungga, slovar frančiškana Rossija, katekizem, prevod sv. pisma, molitveniki, nekaj elementarnih učnih knjig in druge. Ker je turška vlada morala več ali manj spoštovati versko svobodo, so jezuiti in frančiškani v Skadru ter nekateri župniki učili ljudstvo obenem z katekizmom tudi branja, pisanja in računstva v maternem jeziku; več se ni moglo storiti. To stanje je trajalo do 1903. leta.

Pravi probuditelj albanskega naroda v najnovejši dobi je bil opat v Miriditiji, msgr. Primo Dochi, Albanec. Ko je končal svoje študije v Rimu, je bil posvečen v mašnika 1872. l. V zvezi z miriditskim poglavarjem Gjo Markaj je 1875-76 kot župnik v Mariditiji začel vstajo proti turškemu poglavarstvu. V sed izdajstva je

bil vjet, poslan v Carigrad, odtod pa izgnan v Rim, odkoder je odšel v Ameriko, Tu se je naučil angleščine, bil pozvan nazaj h kuriji in potem odšel kot tajnik poznejšega kardinala Angliardija v Indijo. S kardinalom se je vrnil potem v Rim in bi bil tn lahko napravil sijajno cerkveno karijero, toda srce ga je vleklo nazaj v ljubljeno domovino. 1890. leta ga je papež imenoval za opata (abbas nullius) v Miriditiji. Kot tak si je pridobil velik ugled med diplomatskim korpusom v Skadru.

Njegovo glavno delo je bilo, da je ustanovil v Skadru albansko akademijo, da poživí proučevanje albanskega jezika in položi temelji novi narodni kulturi. Ta akademija, imenovana Baškimi (Ujedinjenje), je bila otvorenja leta 1903 in je bila seveda velikega političnega pomena. Da je dobil dovoljenje, se ima pripisovati takratnemu valiju v Skadru, ki je visoko cenil veliki in plemeniti duh opata Dochija. Dragocen pomočnik mu je bil sedanji skadrski nadškof Lazar Miedia.

Od tega dne datira takorekoč kulturni preporod albanskega naroda.

Pristopajte k Jugoslovanski Matici!

Hranilnica in Posojilnica v Radincih deluje z uspehom ob meji!

r. zadr. z neom. z.

Edna je dobil nič manj kakor 33 ponudb z eno in celo več sobami.

Čudno maščevanje pred smrtjo. V neki lotarinski vasi (Destry) se je v svojem stanovanju obesil neki možki. Predno pa je izvršil samomor je hotel svoji boljši polovici zagreniti upanje na zapuščino s tem, da je sežgal vse pohištvo, vse perilo raztrgal na drobne koščke, raztrgal ves papirnati denar, kolikor ga je našel in razbil vso kuhinjsko posodo. V pismu, katero je nato napisal je razodel, da je to storil iz maščevanja nad svojo ženo, ki mu je zagrenila življenje.

Listnica uredništva.

Gornja Radgona: Ne sprejemem za sedaj. Bom obračunal sam. — Križevci: Zakaj nič glasa? Sv. Jurij ob Šč. in drugi: Kako se gibljete? — Poročajte! Sv. Benedikt: Le tako naprej! Vsak teden naj eden ali drugi kaj napiše! Na napade „Kmet. lista“ pa odgovarjajte takoj. Bog živi! Ljutomer: Dopise listom pišite vedno samo na kos papirja, ki se lahko samo na eni strani popiše. Ni potrebno, da je to kupljen papir, ampak so lahko tudi tiskovine, ki se dajo na eni strani popisati. Nikdar pa na obeh straneh. To je namreč za stavca jako zamudno. Vaše poročilo — prinesem v izvlečku. V poročanju bodite kratki — in predvsem stvarni in pravični! Imejte usmiljenje za urednikom, ki ne bi rad sedel za Vas v kajhi. Pa še pišite! — Murska Sobota: Z Vami imam veliko besedo. Če bi bilo vse dobro, imel bi materijala skoro za pol lista, ker pa ni vse dobro — žalibog ne morem vsega priobčiti, ampak le v izvlečku, kar je bolj važno. Tudi za Vas veljaj navodilo, dano g. dopisniku iz Ljutomera. To v prvi vrsti. Potem pa to: ni vseeno, kaj se piše. Za Vašo zadnjo pošiljatev bi v najboljšem slučaju prejel 3 obtožnice.... Tega pa mi menda ne privoščite, ker veste, da me neščiti imuniteta kakor napr. odg. urednika mariborskih listov SLS. Učitelj je napr. državni uradnik. Očitane pisanosti je žaljivo. In če se izpozablja pred šolsko mladino, gotovo ni dober vzgojitelj, kljub temu pa lahko naperi proti meni tožbo za razžaljenje časti, četudi mu je isto morda vzel alkohol in vrgel v obcestni jarek. Isto je z drugo nolicco: G. Švikaršič je sicer zelo ugledna oseba in znan poštenjak istotako njegova g. soproga, ali ne kaže to tako na široko razkladati v listu, ki ima namen, nuditi vsem naročnikom, tudi onim v Ljubljani in drugod, ne pa samo v Murski Soboti ali pa enemu omizju pri „Dobray-u“, kjer se razpravlja o klofutanju žene sredi ulice morda s posebno slastjo, druge pa taki „heci“ nič ne zanimajo. Poleg tega ni to v duhu naših načel. Potem o parčkih in veselici v gotovih prostorih itd. — to je milo rečeno neokusno. In če je ta reklama dokazana, s tem še ni rečeno, da jo lahko „M. Str.“ okraja po Vašem receptu, ker stvar bo ostala gnusna tudi potem, če bi bila natisnjena v našem listu, kar se pa ne da natisniti. — Nadalje ne priporočam, da se napr. nesprotni list sovražno naziva z izmišljenim imenom in ne kakor se glasi njegov naslov. Tudi v političnem boju mora biti morala in čim bolj jo bomo gojili tembolj bo SLS priljubljena. Saj vem, kako neokusno piše včasih ravno „Prekm. Glasnik“ — ali to ni vredno posnemanja, ker ni kulturno in tudi ne lepo, najmanj pa dostojno. — Potem o notarjevih ključih in o brci v... i. t. d. Takih stvari vendar ne morem priobčevati. — Dalje je bil neki koncipijent pijan — jutri bo drugi z drugo obleko in poklicem i. t. d. In res! Takoj navajate zopet učitelja (topot) drugega; — ta nesrečni vzgojitelj slovenske mladine je baje padel v jarek in veš popraskan je revček in te praske nikdar ne ozdravijo. Šesta notica govori o nesramnih Sokolih, ki so se kazali v Adamovi obleki spričo ljudi, kar je zelo žalostno in ako je resnično značilno za dejstvo, kako krivo pojmujejo nekateri sokolsko vzgojo in jo izrabljajo v tako podle svrhe. — Vaša učiteljica je v mojih očeh velika revica, ker je brezdvomno bolna, kajti za luksuz se ne dajejo dopusti tudi ne v SHS, četudi ni pri nas vse tako, kakor bi moralo biti. Gotovo bi potem tudi druge zahtevale iste ugodnosti. Le krivice ne! — Rokopisov ne vračamo! Snov bom porabil za poseben članek inteligenci. Pa pišite še, ampak tako, da bo za tisk sposobno. Vsem drugim: Odloženo za prihodnjic.

Poslano*)

Cenj.

gospod urednik!

Prosim Vas dovolite tudi meni nekaj odgovora v Vašem cenj. listu na „Poslano“ g. Franca Korošec. Ker imam toliko sredstev da bi lahko plačeval za svoje „Poslano“ Vas prosim da objavite naslednji članek z mojim podpisom.

„Oprostite g. Franc Korošec da sem tebe do danes podcenjeval in tvojo izvanredno nadarjenost.

Vedel sem namreč, da si bil pred tridesetimi leti upogi „čevljar“ potem celo „zidar“ pozneje pa celo tr-

*) Za vsebino tega spisa je uredništvo odgovorno le toliko v kolikor določa zakon.

govec, in to vsled tega ker ti je začela smrdeti smola, ravno tako je neprijetno pri zidarjih ker oboje je slabo plačan trud. Trgovina to je pa drugo, in vsled tvoje človekoljubnosti do siromakov si danes zelo premožen mož.

Končno kedo ima milijonske premoženje kakor ti ni še taki talent, ta hoče tudi še več biti, in tako si postal slavni pisatelj kakor to priča tvojo „Poslano“ v M. Straži in Prekmurskem Glasniku preteklega tedna. V tvojem razkritju si samo nekaj pozabil, in dovoli da te jaz na tisto opozorim ravnotako pristojne oblasti, in nezameri moji nerodnosti, ako nisem tako slavni pisatelj kakor ti, in toraj poslušaj:

1. Po noči od 10—11 marca t. l. si od same ljubezni do bližnega znosil iz moje glavne tobačne zaloge v tvojo stanovanje duhana za K 20.577.52 in je povrh tvoj ljubljani sin Francel falzificiral od mene podpisane naročilne liste, kakor se je to uradno ugotovilo dne 12. marca t. l.

Zakaj ljudem ne poveš odnosno v časnikih ne objaviš mojega pisma z dne 28. februarja t. l. da bo ljudstvo znalo zakaj si vrgel danes na mene tvojo gnojnico, in zakaj mene tako strupeno sovražiš?

3. Od 1. januarja do 1. marca t. l. si bil moj porok za financiranje glavne tobačne zaloge — pa pod kakšnimi pogoji to pove pismo od 2. Iz same očetovske ljubezni meni nisi ednega vinarja dal od zaslužka, vse je ostalo v tvojem usmiljenem žepu.

4. Povej javnosti, kaj si govoril g. Acimoviču carinskemu nadinspektorju ob priliki njegove inšpicirine v Gornji Radgoni, katerega si ti vozil v Mursko-Soboto?

5. Dne 9. decembra 1919 si naredil notarsko kupno pogodbo za K 120.000— z g. Matevžem Krainer takratnim posestnikom v Črešnjevcih št. 134, kateri pa je tebi dotično posestvo prodal za resnično svoto K 170.000—. Toraj si zatajil kupnine za K 50.000—, in si državo prikrajšal za tozadevne procente, to si pa iz usmiljenje spiril kot „narodni mučenik“.

6. Tudi kot skrben oče in usmiljen človek si lastnoročno izobesil dne 4 januarja t. l. trobojnico na tvoji hiši, kadar so nesli pokojnega g. Janka Pelcl mimo tvoje hiše, pozneje si celo iz puške streljal za mrličem, kateremu se imaš več dobrega zahvaliti, kahor jaz tebi.

7. V Zbigovcih si kupil posestvo od Alojzije Belne za K 6000— dne 15./7. 1914, in na sodnijski dražbi posestvo „Fuchs“ za K 16.200—. Najmanj petkratno vrednost si samo uzel iz gozda, in si oboje posestvo prodal v jesen za ubogo svotico K 300.000—.

8. Vsega davka skupaj pa si imel predpisanega samo za K 666.995—, največ pa po moji zaslugi se je tebi črtalo od te svote skupaj K 421.882— tako seda plačaš od tvojega premoženja samo davka v znesku K 245.113—.

V tem grmu tiči zajec, da si bil na videz tako vnet pristaš SKS.

9. Ali nisem edino jaz tebe tudi spravil v okrajn odbor Gornje Radgone. Tudi druge vse politične dele so prišle iz moje nerodne glave, ti pa kot praktičen trgovec razumeš to vse javnosti prodati kot lastno blago.

Za danes dovolj, in ponovno prosim cenj. g. urednika da meni spet dovoli prihodnjic skromen koticček, kam hočem posaditi vse zlahtne cvetlice iz vrta g. F. Korošca.

Toraj dragi pisatelj g. F. Korošec na svidenje.“

Gornja Radgona, 26. junija 1922.

Jurkovič Filip.

Ženitna ponudba Mlad uradnik, lepe zunanosti, prikupljivega vedenja in neomadeževanega življenja z 200.000 K premoženja se želi spoznati v svrhu ženitve z mlado, četudi revno gospodično. Le resne ponudbe se pošiljajo pod: „Mlad uradnik“ na upravnštvo „Murske Straže“.

Razpis službe.

Razpisuje se mesto knjigovodje za občinska opekarniška podjetja. — Reflektira se samo na prvovrstno moč. Ponudniki s prakso v opekarniški stroki imajo prednost. Plača po dogovoru.

Ponudbe je vlagati pri podpisanemu uradu z navedbo zahtevkov ter s podatki in po možnosti s pričevali o dosedanji praksi do 15. julija 1922.

Županstvo trga Gornja Radgona,
dne 23. junija 1922.

Župan: Božio.

Klobuke

vsake vrste ima v veliki izbiri vedno ceneje kot drugod na prodaj. J. Postružnik, klobučar, Sv. Jurij ob Ščavnici.

Diamalt

Pozor, pekarji „DIAMALT“ tvornice Hauser & Sobotka, Dunaj-Stadlau v predvojni kakovosti se dobi zopet pri glavnem zastopstvu za Jugoslavijo **Edvard Dužanec, Zagreb, Skladišče Strossmayerjeva ul. 10.**

Imamo na prodaj

v Gornji Radgoni (Podgrad) posestvo ob okrajni cesti, v izmeri 4 $\frac{1}{2}$ oralov, s hišnim in gospodarskim poslopjem, v Policah vinograd in gozd z viničarijo v izmeri 5 $\frac{1}{2}$ orala. Ponudbe na Franca Kovačič, posestnik v Gornji Radgoni (Podgrad) do 8. julija, kateri daje pojasnila.

Korespondenta in praktikanta (-tinjo)

s primerno naobrazbo sprejme za takojšnji nastop banka v Ljutomeru.

Ponudbe na upravnštvo lista pod „Banka“.

Pravo originalno

Erenyi

„DIANA“

francosko vinsko žganje

se dobiva v vseh lekarnah, drogerijah in trgovinah.



Mala steklenica	K 18
Srednja „	K 50
Velika „	K 100

Erenyi DIANA

francosko vinsko žganje

je najboljši hišni prijatelj in ne sme manjkati v nobenem gospodinjstvu.

Pazimo se pred ničvrednimi ponarejanji!

Glavno zastopstvo za celo Jugoslavijo:

Jugopharmacija d. d. Diana
oddelek Zagreb. Prilaz 12.

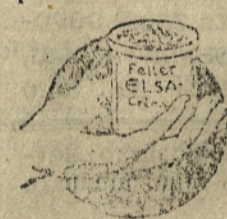
Preprodajalci dobijo velik popust.
Zahtevajte cenik!

(Oblastveno zavarovano!)

LEPOTA

kože, obraza, vratu, rok, tako kakor tudi lepa rast las, se morejo samo skozi razumno nego lepote doseči. Tisočera pripoznanja so dospela od vseh dežel sveta za lekarnarja Fellerja:

„Elsa“ lilično mlečno milo najbolje blago, najfinejše „milo lepote“; 4 kosi z zamotom in poštino 120 K.



„Elsa“ obrazna pomada odstrani vsako nečistost kože, solčne pege, zajedance, nabore, itd., naredi kožo mehko, rožnato-belo in čisto; 2 porcelanasta lončka z zamotom in poštino 80 K.

„Elsa“ Tanochina pomada za rast las krepi kožo glave, preprečuje izpadanje, lomljenje in cepanje las, zaprečuje prhut, prerano osivelost itd. 2 porcelanasta lončka z zamotom in poštino 80 K. Prodajalci ako naročijo najmanj 12 kosov od ednega predmeta dobijo popust v naravi.

RAZNO: Lilično mleko 24 Kr.; Brkomaz 10 Kr.; najfinejši Hega-puder Dr. Klugera v velikih originalnih škatljah 40 Kr.; najfinejši Hega zobni prašek v patent škatljah 40 Kr.; puder za gospe v vrečicah 8 Kr.; zobni prašek v škatljah 12 Kr.; v vrečicah 8 Kr.; Sachet dišava za perilo 12 Kr.; Schampooon za lasi 8 Kr.; rumenilo 12 listkov 48 Kr.; najfinejši parfum po 48 in 60 Kr.; Močna voda za lase 80 Kr. Za te razne predmete se zamot in poština posebej računa.

Eugen V. Feller, lekarnar, Stubica donja, Elsatrg št. 326, Mrvaško.

OBRTNA BANKA, PODRUŽNICA V LJUTOMERU

Inter. telefon št. 2

izvršuje vse bančne transakcije najkulantnejše

Račun ček. urada št. 12.726